

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και πέμπτον ἀριθμούντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενίωνων.

Χίλια κι' ἑννακόσα δέκα
κι' ὅλα τὰ σαθὰ παλέκα.

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—δὲ καὶ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ σὺ δὲ χέρι.

Ἐκτ' Ἰουνίου κι' εἰκοστή,
στῶλοι σ' τὴν Κρήτη σεβαστοί,

Ποῦντες εἰκοσιέξη καὶ χίλια κι' ἑκατό,
τὰς ἐκλογὰς τὰς νέας ἐνθους ἐπακροῦ.

Μηδ' ἀλύρα πάλι τὴν Κρήτη ψάλλει.

Καὶ πάλι σὲ μπλοκάρουνε τῶν προστατῶν οἱ στόλοι
καὶ σύνεσις καὶ φρόνησις γιὰ σέ φωνάζουν ὅλοι.
Μὴ χάνης τὴν ὑπομονή, μὴ χάνης τὴν ἐλπίδα,
καὶ τοὺς προστατάτας ἀκου,
μὰ σὺ μᾶς λές: τοῦ χάρου,
τόσαις φοραῖς τοὺς ἀκουσα καὶ λευθεριά δὲν εἶδα.

Εἶναι καλὴ κι' ἡ σύνεσις γιὰ τὴν ἐλευθεριά σου,
μὰ δείχνε μὲ τὴν σύνεσι καὶ τὴν παλληκαριά σου.
Μὴ σκύβεις εὐκολὰ καὶ σὺ, καὶ μένε πάντα Κρήτη,
ποῦ δὲν γυρεῖται λευθεριά μὲ δίσκο ψωμοζήτη.
Θάναι γιὰ σένα συμφορά, πολὺ παθὸ νησί,
τὴν στάσι μας τὴν ἀψογὴ νὰ μιμηθῇς καὶ σὺ.

Μὲ τοὺς προστατάτας ἐγίνες καὶ τῆς Εὐρώπης σκιάβα,
τὴν δόλια σου τὴν λευθεριά μὲ τοῦ καιροῦ τὸ διάβα
λαβύρινθο τὴν ἔκαναν ἢ τόσαις προστασίαις,
καὶ μέσα του Μινώταυροι μουγγρίζουν γιὰ θυσίαις.

Προστάται σου Μινώταυροι φιλοῦν μισὰ πεγγάρια
γελώντας μὲ τὸν βόγγο σου καὶ μὲ τὸ καρδιοκτύπι,
κι' ἀκούω νὰ φωνάζουνε τῆς Κρήτης παλληκαρία:
φιὸς σας, μωρὲ προστατῆδες... γραβάτασι ποὺ σὰς λείπει.

